

על הגוף הבשל

איציק ג'ולי

אז אני אתחיל בהצהרה בומבסטית: על מנת להחיות דבר עלינו להביא לתוכו את ממשות המוות. אנחנו חברה שמדחיקה את הסופיות. מחביאה אותה. רוב הזמן אנחנו מתקיימים תודעתית על מישור של המשכיות ללא עצירה. ללא נקודה.

הגוף המבוגר, עם החיות המרתקת והקרבה שלו אל הסוף, מחדיר זריקת עומק לתפיסות החיים שלנו. מחול היא אמנות שנעלמת בזמן מתאיידת אבל היא גם אמנות שנעצרת בזמן. רוב החומר האנושי המשמש לביטוי בתוך המחול נמצא בין הגילאים 20-40 במקרה הטוב. הגוף המבוגר, בחיות המופלאה השלו, בחוצפה שלו עדיין להיות פה, מפרק את המהירות, הנעורים, היופי המוכר לחתיכות קטנות. הוא שואל שאלות על התודעה הנרקיססטית בה אנחנו חיים. תודעה שדוחפת אותנו להלל את עצמנו על פי פרמטרים מוגדרים מראש. אנחנו חיים בזמן שבו הכל חולף מהר וקורה בו זמנית, והאדם המבוגר, הגוף הזקן, הוא מטרד שכזה. איך את עדין פה? איך את שייכת? התמיהה המסרסת הזאת, חריפה עוד יותר ביחס אל הגוף הנשי. הדימוי של יופי, נעורים, מיניות, פוריות, רודף אותו ללא מנוחה ומופיע תדיר בעיניים המשועבדות לצווים חברתיים. מה גם שעניין חכמי השבט קצת נעלם, לא? פעם הזקן היה המחשב של השבט, מכיל הזיכרון וניסיון חיים. היום התפקיד עבר הלאה. למחשב. אפילו הצעירים כבר לא טורחים לזכור, they google it, וכולנו עושים וויז אל העתיד. העיקר שנתקדם.

אז למה היא משמשת האישה הבשלה? זאת שמתעקשת עדיין להיות פה. מה עושים עם הבשלניות האלה? מהו הידע, החוכמה והבינה שקיימים בגוף הזה הבשל? ואיך הוא משתתף בחגיגה הלא מילולית-שכלית של המחול?

ועוד משהו על היעלמותה של התנועה מתוך הגוף הביולוגי מתוך הגוף החברתי: הגוף כביכול בוגד בנו אבל גם אנחנו בוגדים בו. כחברה, אנחנו מתבוננים על תנועתיות במרחב החברתי כאקט חריג, ועל אחת כמה וכמה שגוף מבוגר זז. אנחנו במקרה הטוב מחייכים, ובמקרה הרע חושבים שזה לא נאות.

הנשים הבשלות, הנעות מפוררות תוך כדי היעלמות את ההתעלמות עצמה.

כל השכבות המעוררות האלה, כשהן מופיעות במחול שהוא אמנות של גוף, שהוא הבסיס הראשוני של היחיד ושל החברה, האובייקט שחווה את ההתחלה ואת הסוף בצורה המשמעותית ביותר – הן יוצרות תדר מחדש, ומעלות שאלות חדשות על התחום, ועל החיים שלנו בכלל.

ואולי יותר מכל, הַבְּשִׁלוֹת שנוצרות, עושות את העבודה החשובה ביותר – לרקוד בחיות גדולה עם הסופיות של הדברים.

מתוך הרטרנספקטיבה לגלית ליס 'אוספות את הזמן'

15 שנות עשייה ויצירה של הכוריאוגרפית גלית ליס עם הגוף הבוגר

(תיאטרון מחול ענבל, 5 אפריל 2024)